

disse enkelte Punkter, jeg har nævnt, kunde gaa et Skridt videre.

Brandes: Jeg fristes ikke paa dette Tidspunkt til at komme ind paa Sagens Enkeltheder, særlig ikke efter at Lovforslaget er blevet saa udførligt gennemgaaet af den højtærede Justitsminister ved Forelæggelsen, og efter de Foredrag, vi nu har hørt, idet de forskellige Talere har beskæftiget sig med de enkelte Paragraffer i ret stor Udstrækning. Det er kun nogle almindelige Bemærkninger, jeg skal gøre.

Det ærede 5te Medlem for 3die Kreds (Frandsen), der talte for Regeringspartiet her i Salen eller i alt Fald en Del af dette, sagde, at man kunde inddele Rigsdagens Medlemmer i to Klasser, dem, der var stemte for Udvidelse af Tilladelsen til Brug af Motorkøretøjer, og dem, der var stemte for Indskrænkninger, og det ærede Medlem hørte øjensynlig til de indskrænkende Medlemmer — jeg siger ikke indskrænkede —, idet han med Hensyn til dette Lovforslag stillede sig saaledes, at han var en Tilhænger af de strengere Regler, som det indeholder paa adskillige Punkter, fremhævede dem og sagde, at han gerne tiltraadte dem, medens han var en Modstander af de ganske ubetydelige Fremskridt — thi det har den sidste Taler, det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), Ret i, at det er i Virkeligheden meget ubetydelige Fremskridt — som Lovforslaget indeholder. Nu har jeg før her i Tinget udtalt den Opfattelse, at man her i Landet stod paa et ret smaaligt Standpunkt overfor et Kommunikationsmiddel, som mere og mere vinder Indpas og snart bliver det eneste, der er brugeligt baade for almindelige Mennesker og for dem, som tidligere havde Fortrinsret med Hensyn til at komme hurtig frem paa Vejene. Jeg har egentlig altid haft den Mening, at Motorkøretøjerne skulde have Lov til at køre, baade hvor de vil, og naar de vil, men blot ikke have Lov til at køre, hvordan de vil, og naar man sætter tilstrækkelig store Straffe og Bøder for at køre uforsvarligt, ustyrligt, urimeligt i hvilken som helst Henseende, tror jeg ogsaa, at man vil være ret sikret mod de Farer, som der skal være for vejfarende og Hestekøretøjer — det var særlig de sidstnævnte, det ærede 5te Medlem for 3die Kreds tænkte paa — ved Brugen af Motorkøretøjer. Men denne Opfattelse kan jeg ikke sige er slaaet igennem her i Landet. Man har bestandig holdt paa Indskrænkningerne, man holder ogsaa paa dem endnu, og det, som i Virkeligheden finder Sted, hver Gang

et saadant Lovforslag foreligger, er en Art Tilvænningsproces; den danske Befolkning maa langsomt og forsigtigt vænnes til overhovedet at se Automobiles, og først om rimeligvis mange Aar vil vi naa til det Standpunkt, som det øvrige Europa forlængst synes at være kommet til: at vove at møde et Automobil baade Nat og Dag og paa de forskellige Veje. Andre Steder tillader man f. Eks. Natkørsel lige saavel som Dagkørsel, men her er vi komne til det højst mærkelige, at man begynder med en ganske kort Tid, hvor man mener, at der er lysere end ellers om Natten, og hvor der ogsaa er lysere, og saa efterhaanden langsomt udvider denne Tid. Nu har f. Eks. i Aar ved dette Lovforslags Forelæggelse den højtærede Justitsminister foreslaaet, at Tiden skulde udvides med en Maaned fra 15. August til 15. September og med 14 Dage fra 15. April til 1. Maj. Nu er det ikke let at se, hvorfor det skulde være udelukket at køre om Natten fra 1. April til 15. April, naar man har Lov til at køre fra 15. April til 1. Maj. Hvorfor kan man ikke tænke sig, at disse Vogne ogsaa kunde befare Vejene om Natten i disse 14 Dage. Saa snart man skal ind paa dette at skulle disputere om 14 Dage mere eller mindre, er man inde paa en Sorites, ingen kan afgøre med Sikkerhed, hvorfor det er farligt at køre den 14. April om Natten, men mindre farligt at køre den 15. April. Hvis man havde bestemt, at der nu skulde gives Tilladelse til at køre om Natten den ene Halvdel af Aaret, saa var der en Mulighed for, at man ved hvert andet eller tredje Aar at lægge en Maaned til nogenlunde snart, maaske om 20 Aar, kunde komme saa vidt, at der altid kunde køres om Natten. Men hvis man skal gaa frem paa den Maade, at man hver Gang lægger 14 Dage til, vil der gaa mange Aar, inden Natkørsel bliver tilladt. Jeg forstod imidlertid Justitsministeren saaledes, at han var af den Mening, at Natkørsel burde tillades, men at han af Hensyn til den noget smaalige Betragtning, der er her i Landet paa dette Punkt, endnu ikke turde vove at foreslaa det, som forekom ham selv at være rigtigt. Efter at vi har hørt Regeringspartiets Ordfører i denne Sag, tror jeg ikke, at der er meget Haab om, at man kan komme til større Fremskridt, end der her er foreslaaet.

Paa den anden Side har dog Højres Ordfører og nu ogsaa de Frikonservatives Ordfører taget Ordet for, at man maaske kunde gaa noget videre — smaa Slag skal det jo være — paa enkelte Omraader. Jeg